

Sygn. akt I C 266/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Joanna Dalba

Protokolant: Piotr Jarosz

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2014 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko (...) Publicznemu Szpitalowi (...). W. (...) w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Publicznego Szpitala (...). W. (...) w W. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 5.864,40 zł. (pięć tysięcy osiemset sześćdziesiąt cztery złote i czterdzieści groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 lipca 2013 r. do dnia 6 czerwca 2014 r.;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądzoną w punkcie 1 należność główną w kwocie 5.864,40 zł. (pięć tysięcy osiemset sześćdziesiąt cztery złote i czterdzieści groszy) rozkłada na dwie raty, pierwsza rata w kwocie 3.000,- zł. (trzy tysiące złotych), a druga rata w kwocie 2.864,40 zł. (dwa tysiące osiemset sześćdziesiąt cztery złote i czterdzieści groszy), przy czym pierwsza rata płatna będzie do końca miesiąca, w którym nastąpi uprawomocnienie się niniejszego orzeczenia, a druga rata płatna będzie do końca kolejnego miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpi uprawomocnienie się niniejszego orzeczenia - wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat;
4. zasądza od pozwanego (...) Publicznego Szpitala (...). W. (...) w W. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 250,- zł. (dwieście pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu;
5. w pozostałym zakresie nie obciąża pozwanego kosztami postępowania.

Sygn. akt I C 266/12

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 23 września 2013 r. powódka (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. – reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika (plenipotencja – k. 16) – wystąpił przeciwko (...) Publicznemu Szpitalowi (...) im. prof. W. (...) w W. o zasądzenie kwoty 5.864,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19 lipca 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa. (**pozew wraz z załącznikami – k. 2 – 29**)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 25 listopada 2013 r. Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie nakazał aby pozwany (...) Publiczny Szpital (...) im. prof. W. (...) w W.

zapłacił na rzecz powódki (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 5.864,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 lipca 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1.279,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 1.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia niniejszego nakazu, albo wniósł w tym terminie sprzeciw (**nakaz zapłaty – k. 30**)

W sprzeciwie od ww. nakazu złożonym w dniu 20 grudnia 2013 r. pozwany (...) Publiczny Szpital (...) im. prof. W. (...) w W. zaskarżył ww. nakaz zapłaty w całości i wniósł o oddalenie powództwa w zakresie części zasądzonych odsetek i oznaczenie sposobu wykonania zobowiązania poprzez rozłożenie zasądzonej kwoty na dwie kwoty płatne miesięcznie na koniec miesiąca począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym uprawomocni się orzeczenie w niniejszej sprawie, przy czym pierwsza rata wynosić będzie 3.000,00 zł, a kolejna 2.864,02 zł wraz z odsetkami oraz o odstąpienie od obciążania go kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego na zasadzie art. 102 k.p.c. (**sprzeciw wraz z załącznikami – k. 33 – 59**)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. dostarczył pozwanemu (...) Publicznemu Szpitalowi (...) im. prof. W. (...) w W. zamówiony towar, zgodnie z obowiązkiem wynikającym z łączącą strony umową. (**bezsporne + potwierdzone umową wraz z aneksem – k. 20 – 26**)

W dniu 19 kwietnia 2013 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 5.864,40 zł brutto z terminem płatności do dnia 18 lipca 2013 r. (**faktura VAT – k. 18**)

Pismem datowanym na dzień 01 sierpnia 2013 r. reprezentująca powódkę spółka windykacyjna (...) Finanse sp. z o.o. w L. wezwała pozwanego (...) Publiczny Szpital (...) im. prof. W. (...) w W. do zapłaty do dnia 07 sierpnia 2013 r. kwoty 7.406,64 zł. (**wezwanie do zapłaty – k. 17**)

Działalność pozwanego (...) Publicznego Szpitala (...) im. prof. W. (...) w W. za okres od 1 stycznia 2013 r. od dnia 30 czerwca 2013 r. zamknęła się ze stratą netto 2.075.360,88 zł, zaś rok 2012 pozwany zamknął ze stratą netto 2.330.670,50 zł (**rachunek zysków i strat za okres 1 stycznia 2012 – 30 czerwca 2013 r. – k. 49**)

Powyższy stan faktyczny, ustalony przez Sąd w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, których autentyczność nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu, nie był sporny między stronami.

Sąd zważył, co następuje:

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w zakresie odsetek oraz o rozłożenie zasądzonego roszczenia na dwie raty. Co do kwoty głównej, żądanej przez powódkę pozwany nie kwestionował obowiązku zapłaty tejże, ale nie złożył jednoznacznego oświadczenia o uznaniu powództwa. Powołując się zaś na swoją trudną sytuację wniósł o rozłożenie należności na raty.

W tej sytuacji z uwagi na brak sporu w zakresie kwoty głównej Sąd zasądził żadaną przez powoda kwotę orzekając jak w punkcie 1 wyroku.

Rozstrzygnięcie o odsetkach opiera się na treści art. 481 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W niniejszej sprawie powód wniósł o zasądzenie odsetek ustawowych od dnia 19 lipca 2013 r. do dnia zapłaty. Pozwany zakwestionował termin naliczenia odsetek, wskazując, że zgodnie z łączącą strony umową spełnienie świadczenia wynikającego z wystawionej przez powoda faktury miało nastąpić w terminie 90 dni od dnia jej otrzymania przez pozwanego, co miało miejsce w dniu 22 kwietnia 2013 r. Zatem ostateczna data płatności przypadała na dzień 21 lipca 2013 r.

Z twierdzeniem tym zgodził się powód modyfikując roszczenie, w swoim piśmie procesowym i wnosząc o zasądzenie odsetek od dnia 22 lipca 2013 r. do dnia zapłaty.

Stąd też odsetki Sąd zasądził uwzględniając argumentację strony pozwanej ustalił początek okresu naliczania odsetek na dzień 22 lipca 2013 r., przy czym, termin końcowy ustalił na dzień wydania wyroku, czyli na dzień 6 czerwca 2014 r. (por. pkt. 1 wyroku oraz rozważania infra)

Z uwagi na fakt, że powód mimo zmodyfikowania swojego stanowiska nie złożył oświadczenia o cofnięciu pozwu w zakresie odsetek dochodzonych za okres 19 lipca 2013 r. do 21 lipca 2013 r. powództwo w tym zakresie w świetle postanowień umowy łączącej strony było niezgodne z art. 481 k.c. i jako takie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z przepisem art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Uprawnienie to przysługuje Sądowi nie w sytuacjach wyjątkowych, ale w szczególnie uzasadnionych, tj. takich, w których ze względu na sytuację finansową spełnienie zasądzanego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione.

Wskazać należy, iż rozłożenie świadczenia na raty ma ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat. W chwili bowiem decydowania o rozłożeniu na raty, Sąd ma na względzie całe świadczenie wraz z narosłymi odsetkami za opóźnienie.

Sąd zważył, iż zastosowanie ww. art. 320 k.p.c. nie może prowadzić do rażącego pokrzywdzenia wierzyciela, niewątpliwie bowiem intencją wniesienia pozwu o zapłatę jest uzyskanie od pozwanego należnego świadczenia.

Zdaniem Sądu pozwany jest podmiotem zadłużonym. Zła sytuacja finansowa pozwanego, jako podmiotu świadczącego usługi w zakresie opieki zdrowotnej, nie daje podstaw do przyjęcia, iż byłby zdolny od razu spłacić zadłużenie. W ocenie zatem Sądu, rozłożenie na raty spłaty zadłużenia daje realną możliwość spełnienia świadczenia bez konieczności wszczynania postępowania egzekucyjnego. W tym stanie rzeczy, Sąd rozłożył obowiązek zapłaty zasądzanego świadczenia w kwocie 5.864,40 zł na 2 raty, z czego pierwsza z nich w kwocie 3.000 zł płatna będzie do końca miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpi uprawomocnienie się wyroku wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności, druga zaś rata w kwocie 2.864,40 zł płatna będzie do końca miesiąca następującego po miesiącu wymagalności raty pierwszej wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności (punkt 3 wyroku).

Należy zaznaczyć, iż podstawową zasadą dotyczącą kosztów procesu jest zasada odpowiedzialności za wynik postępowania. Stosownie do art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Z kolei zgodnie z dyspozycją art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

W judykaturze przyjmuje się, iż przepis ww. art. 102 k.p.c. nie może być rozszerzająco wykładany i wyklucza uogólnienie, a może być stosowany w zależności od konkretnego przypadku. Ustawodawca bowiem przyznaje sądowi pewną swobodę w sądzaniu kosztów procesu, gdy stosowanie zasady odpowiedzialności za wynik sporu sprzeciwiają się względy słuszności, co właśnie wyraża się stwierdzeniem, że w przypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów lub nie obciążać jej w ogóle kosztami. Jednocześnie należy przyjąć, że przepis ten może być stosowany w zależności od konkretnego stanu faktycznego.

Odstąpienie od obciążania strony przegrywającej sprawę kosztami procesu poniesionymi przez jej przeciwnika procesowego jest możliwe jedynie w wypadkach szczególnie uzasadnionych, tj. wówczas, gdy z uwagi na okoliczności faktyczne konkretnej sprawy zastosowanie ogólnych zasad odpowiedzialności za wynik procesu byłoby sprzeczne z zasadą słuszności. Podstawą do takiej oceny może być zachowanie się strony w procesie w połączeniu z jej sytuacją pozaprosesową, np. złą sytuacją finansową. Odnosząc powyższe do przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, iż w ocenie Sądu zasadne było częściowe odstąpienie od obciążania pozwanego kosztami postępowania w zakresie części

kosztów zastępstwa procesowego, albowiem z uwagi na postawę pozwanego niniejsza sprawa nie przedstawiała istotnych problemów w sferze merytorycznej. Z drugiej zaś strony nie można zapominać, iż powódka musiała ponieść wydatki, które umożliwiły jej zabezpieczenie swojej pozycji w stosunku do posiadanych wierzytelności w związku z tym, niezasadnym byłoby całkowite odstąpienie od obciążania pozwanego kosztami postępowania. Dlatego też w ocenie Sądu orzeczone w punkcie 4 wyroku kwota 250 zł w całości kompensuje stronę powodową w nakładach poczynionych w niniejszej sprawie.

Powyższe legło u podstaw orzeczenia o odstąpieniu przez Sąd o obowiązku obciążania pozwanego pozostałymi kosztami procesu. (punkt 4 i 5 wyroku)

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda i pozwanemu.